

WADEND WIERVVISSEN IN DE WOONWIJK

Karpervissen kun je op allerlei manieren doen. Vanuit de bivy, met de pen, aan de oppervlakte; maar er zijn nog meer smaakjes. Zo loopt Raymond Vollebregt (19) in zijn waadpak de sloot in om tussen het wier karpers te zoeken. Hét Visblad ging samen met hem te water.

TEKST: ROBERT DE WILT > BEELD: FRANK VAN DER BURG

Op de locatie in het Haagse Ypenburg waar we Raymond zouden treffen, is op de afgesproken tijd nog geen spoor van hem te bekennen. Maar dan horen we na krap vijf minuten het geluid van een naderende scooter. Met een bestuurder die twee hengels en een schepnet meedraagt, kan het niet missen dat dit hem is. “Sorry, maar ik heb snel nog even een rondje door de wijk gereden”, zegt de instrumentenmaker in opleiding. “Alvast even kijken of ik in de sloten met mijn Polaroid zonnebril vis kon spotten. Want pas als ik karper heb gezien, begin ik met vissen.” Gelukkig heeft hij goed nieuws: “Ik zag er net een paar, dus weet waar ze uithangen.”

WIERVELDEN

Aangekomen op de plek waar het moet gaan gebeuren, fronsen we toch even onze wenkbrauwen. Het is hier één groot wierveld. “Dat is precies de reden waarom ze hier liggen. In het late voorjaar en de zomer zijn wiervelden dé plekken waar de karper zich graag ophoudt. Het wier biedt beschutting, zuurstof en zit barstensvol natuurlijk voedsel. Hooguit zwemmen ze er ’s nachts uit, omdat het wier dan zuurstof aan het water onttrekt.” In boilies zijn ze dan volgens Raymond niet bijster geïnteresseerd. “Nee joh, ’s nachts buiken ze uit van wat ze overdag allemaal hebben gevreten in het wier. In deze Vinex-wijk zitten karpervissers geregeld een weekend lang collectief in hun bivvy’s te blanken. Slenter ik op maandagmiddag na school in mijn waadpak door het wier, dan vang ik soms meerdere vissen.”

GEEN SCHRIK

De karpers schrikken meestal niet van zijn aanwezigheid in het water. “In tegenstelling tot bewegingen of trillingen vanaf de kant, is karper totaal niet beducht voor iets dat zich in het water bevindt. Zeker om dat het wier trillingen en geluid dempt”, vervolgt hij met een licht Haags accent. “Dit gegeven zal voor de gemiddelde karpervisser even wennen zijn, maar toch is het zo. De keren dat ik in de drie seizoenen die ik nu wadend op karper vis per ongeluk bijna op een vis ging staan, zijn niet meer op de vingers van twee handen te tellen.” En soms zoekt de vis hem zelfs op. “Laatst liet ik per ongeluk wat maïs vallen, zwom er een kwartier later opeens een azende karper tegen me aan”, lacht deze zeer gedreven karpervisser. “Maar genoeg gepraat, laten we een vis gaan vangen”, klinkt het vol vertrouwen.

WAADPAK

Het is volgens Raymond helemaal niet zo ingewikkeld. “Zie je karper liggen, dan loop je langzaam wadend naar de vis toe en op een metertje of twee

VIS ALLEEN IN ONDIEPE WATEREN MET EEN NIET TE ZACHTE BODEM

Open plekje tussen het wier zijn hotspots

afstand laat je het aas erbij zakken. Proeven is dan hangen.” Op deze dag met een wat flauw zonnetje en een licht windje hangt de vis vaak net iets dieper dan op dagen met een brandende zon. “Maar ze zijn ook nu nog goed te vinden. Je ziet ze met de Polaroid gewoon in de open plekjes tussen het wier hangen. Kijk maar, daar ligt er een”, wijst hij aan. “En daar verderop. En daar ook nog een”, zegt Raymond terwijl hij zich in zijn neopreen waadpak hijst. De waardevolle spullen gaan in de buddy van de scooter, de lichte match- annex penhengel wordt in het riet verstopt en gewapend met slechts een vlieghengel en landingsnet stapt hij zachtjes de sloot in. Zo midden in de bebouwde kom is dat best een hilarisch gezicht, te oordelen aan de verbaasde blikken van voorbijgangers.

PRIKSTOK

Op een paar meter uit de kant, staat het water ongeveer tot aan zijn kruis. “Dieper dan dit wordt het hier niet hoor”, zegt Raymond. “En veel dieper moet je ook niet gaan. Dan sta je niet hoog genoeg meer boven het water en kun je de karpers minder goed vinden. Bovendien wordt de kans op een volgelopen waadpak medan te groot”, lacht hij. Op deze plek kent hij het diepteverloop echter op zijn duimpje. Dat is het resultaat van vooronderzoek met een prikstok. “Verderop ligt bijvoorbeeld een gladde kleirand waar het in een keer wat dieper wordt. Dat zie je ook omdat het wier daar ophoudt.” Neem nooit zonder kennis van de diepte de proef op de som en doe dit alleen in ondiepe wateren met een niet te zachte bodem, luidt Raymond’s advies. “Houd daarbij continu focus en denk na over elke stap. Zo doe ik over een stuk van 100 meter wier minstens een uur.”

OPVALLEND

Raymond heeft het nog niet gezegd, of hij seint al naar de fotograaf dat het showtime is. Zijn landingsnet – dat dankzij de speciale netfloat blijft drijven – legt hij zachtjes op het wateroppervlak, zodat ie alleen zijn g-voets vlieghengel Aftma #7 nog in de hand heeft.

Een felgekleurd zalmeitje wekt snel de nieuwsgierigheid van karper.

Heel behoedzaam laat hij zijn zwevende zalmeitje – een kunststof bolletje met haakje 8 erin – zakken in een open plekje tussen het wier. De fotograaf heeft niet veel tijd om alles op beeld vast te leggen, want al na een paar seconden zwiept Raymond zijn hengel de lucht in. “Mis, sh’t! Hij pakte hem vrijwel direct, maar ik sla gewoon een gat in de ozonlaag.” Wij staan vooral versteld van hoe snel hij een aanbeet wist te forceren. “Zo’n opvallend gekleurd aasje, of dat nou een zalmeitje of een vlokreeft imitatie is, wekt enorm snel de nieuwsgierigheid van karpers. Bovendien kun je met fel gekleurd aas ook beter volgen wat de vis hiermee uitspookt”, verklaart onze waterrat zijn aaskeuze.

CHODHAAK

Dat hij soms wel eens een vis mislaat, kan Raymond niet afschuiven op het type haak. “Voor deze specifieke visserij gebruik ik een chodhaak. Die is ideaal vanwege het naar buiten gebogen haakoog. Zo staat je haaksteel altijd in het verlengde van je lijn of leader. Dat is essentieel, want bij deze visserij sla je altijd recht omhoog aan want je vist praktisch recht onder je hengeltop.” Overigens vist Raymond altijd weerhaakloos. “Tijdens de drill verspeel ik zelden een karper omdat ik de druk hoog houd en de vis continu uit balans trek. En mocht een karper zich onver- >>

'LIET IK PER ONGELUK WAT MAÏS VALLEN, ZWOM ER EVEN LATER OPEENS EEN AZENDE KARPER TEGEN ME AAN'

hoopt toch vastzwemmen, dan laat ik de spanning van de lijn vallen. De vis lost dan binnen enkele seconden al de weerhaakloze haak. Datzelfde doe ik als ik zie dat een vis per ongeluk vals is gehaakt. Heel af en toe gebeurt dat ook, maar ik vind het niet fair om zo'n vis te vangen."

DIKKE LEADER

Aan de haak zit een stevige, een meter lange leader van 35/00. Die knoopt Raymond aan een sterke, drijvende vliegenlijn – 'een sleeve over de knoop schuiven en klaar ben je'. Die stevige en sterke lijnen zijn een must als je tussen het wier of riet vist. "Zo kan ik de vis prima in de kleine ruimte houden en praktisch ook landen op de plek waar ik hem aansloeg. En je vangt er echt geen vis minder door." Ook op de lichte penhengel die Raymond bij zich heeft, zit een 35/00 nylon hoofdlijn. "Vanwege dezelfde reden. Mijn penhengel pak ik erbij als de vis wat dieper ligt. Een zalmeitje dat te diep weg-

zakt, maakt het lastig om de aanbeet te registreren. Een pennetje biedt dan uitkomst." Net zoals in situaties dat hij niet dicht genoeg bij de vis kan komen – let wel: Raymond bedoelt dan een halve tot hooguit twee meter voor de vis. "Dan moet je net eventjes een stukje verder werpen en is de penhengel ook handiger. Maar dat zijn uitzonderingen."

PENHENGEL

Die bevestigen echter wel de regel. Want of het nou door het weer komt of omdat we eind mei nog relatief vroeg in het 'wierseizoen' zitten; de karpers liggen vandaag toch net wat dieper. Raymond ziet ze wel liggen of spot bruisplakkaten van azende vis, maar het water is net iets te troebel om goed de aasopname te kunnen zien. Na inmiddels een tweede vis te hebben misgeslagen, switcht hij van de vlieglenlat naar de 1.5 lbs lichte penhengel. "Belangrijk is dat je ook met de pen precies daar vist waar de vis ligt. Sterker nog: de truc is om goed te kijken waar de kop en staart van de vis zich bevinden. Zie ik een vis tussen het wier hangen met aan de ene kant lichte kolkjes in het wateroppervlak, dan weet ik dat daar zijn staart wappert. Aan de andere kant zit zijn kop en dus even later ook mijn aas."

BLIKMAÏS

Vissend met de pen kiest Raymond voor blikmaïs als aas. "Een paar korrels op de haak zijn dan effectiever vergeleken met kunstvliegen als een zalmeitje of vlokreeft." Daarbij voert hij soms ook met maïs en eventueel wat hennep. "Maar echt heel minimaal hoor. Een paar korreltjes is meer dan genoeg." Mocht de vis niet toehappen of Raymond deze even 'kwijt' zijn, dan stelt hij de pen wat dieper af of verlegt hij de montage naar een stuk waar de vis vaak langs of doorheen zwemt. "Dan is het alsnog vaak snel raak." Zo ook vandaag, want nog geen half uur nadat we zijn verkast naar een ander werveld, vangt de Nootdorper in korte tijd twee mooie schubkarpers. Tussen het wier en een rietkraag, in kleine open plekjes. Gewoon door zijn aas bij de vis te laten zakken. Beide vissen zijn klassiek in de bovenlip gehaakt. "Ik zei het toch: proeven is hangen", lacht Raymond.